

Broj:1 (možda i zadnji), Studeni 2005, Cijena ?! Nema ovo cijene !

Teme broja :

- ◆ Obnova starog Zoranićevog lista
- ◆ Nastup pjevačkog društva u Novigradu
- ◆ Godinu dana klape Petar Zoranić

Riječ predsjednice
Zoranić u Šibeniku

str.3

Pronađite se u
galeriji str.6
Kolekcija koju možda nemate

Sv.Martin i u Zoraniću
Ovogodišnje izdanje Martinja : Mjerjenje kobasica,
mlado vino i ono nešto starije.... policija...
str.11

Džapin kantun
Što bi bilo kad bi bilo?
str.10

Nagradna igra
Provjerite sluh...
str.7

Vojko Svorcina
Čakavska poezija:
Naša pisma
Zikva
str.5

Obnova starog Zoranićevog lista

Sjećate li se "Ševe"? Prije otprilike 18 godina? Pamtim tek broj ili dva, a u sjećanju mi je najviše ostao onaj "tronožac". Bila je to šala na račun pokojnog Srećka Bajla. Sjećate li se toga? List koji je bio pisan rukom ili pisaćim strojem, a šaljive su crtarije nasmijavale pjevače. Tada, naravno, nije bilo računala koje bi to precizno i uredno složilo već je entuzijazam pojedinaca sve to ručno složio u matricu i jednostavno su fotokopirali na formatu A4, pa spajalicama povezali i svaki pjevač je imao svoj primjerak. Nikada nisam saznao zašto je tada list nosio ime "Ševa", a što mogu samo predpostavljati. Namjerno sam ostavio to ime tamo u tim vremenima (starim ,ali dobrim), i da ne izmišljam toplu, vodu složio kakav - takav logo za ono koje je nepromjenjivo – Zoranić.

I eto ga sad. Što mi je bila namjera i zašto? A tko bi ga znao, možda višak slobodnog vremena ili sam pod stare dane otkrio novinarske sklonosti? Sumnjam. Doduše, i ranije sam razgovarao s nekim pjevačima kako bi mogli pokušati složiti nešto. Pa ništa. Na kraju sam sâm uložio trud i vrijeme što je možda sebično, ali najprije da vidim kako ćeete Vi sve ovo prihvatići. Nadam se, da će se u nekim budućim brojevima, ako ih bude bilo, uključiti tko god želi. Uostalom, kako стоји u numeraciji broja: "Prvi, a možda i zadnji".

Problem će možda biti financiranje tiskanja. Smatram da bi dva, eventualno tri broja po sezoni bila sasvim dovoljna, pa bi u tom slučaju i sami izdaci za umnožavanje možda bili prihvatljivi. O tome će, naravno, odlučiti uprava. U svakom slučaju, namjera mi je bila iznenaditi Vas novitadom koja se možda i nastavi. Ovo je, tehnički gledano, daleko ispred "Ševe" što nije za čuditi se, ali je namjera ostala ista kao i tada. A upravo zbog današnjih tehničkih mogućnosti, listu možemo pridodati još i osvrte na događanja kao što su koncerti zbora, rad uprave, planiranja gostovanja, rad klape i ostala zbivanja koja se odnose na rad našega zbora.

Naravno, tu ima dosta posla pa pozivam sve zainteresirane članove našeg društva da mi se pridruže i pomognu u realizaciji ove ideje, ali kako sam i prije napomenuo, najprije da vidimo da li će ovo zaživiti pa ćemo lako složiti novi broj još bolje i kvalitetnije. Sve u svemu, nadam se da će Vam se svidjeti ova ideja, a na nekom putovanju, čekajući početak probe, uz piće u našem kafiću ili nekoj trećoj prilici, skratiti vrijeme na nov i zanimljiv način. Toliko o ovome.

Stojte mi dobro, zdravo i veselo, pa Vas možda, jednom iznenadi i drugi broj.

Riječ je urednika.

Riječ predsjednice

Dragi zoranićevci, pred vama je primjerak zoranićevog lista koji je "ugledao svijetlo dana" zahvaljujući entuzijazmu i trudu našeg Mihovila Valčića, a uz potporu uprave društva.

Lijepo je što u društvu ima svježih ideja i dobre volje pojedinaca da ih sprovedu u djelo. Dobro je što među članovima vlada pozitivno ozraće, čemu uvelike pridonosi marljiv rad cijeloga zbora, kao i polet novosnovane muške klape "Petar Zoranić". Nadam se da će uskoro ženski dio zbora "odgovoriti istom mjerom".

Posebno me veseli što postoji volja i želja za druženjem u prostorijama društva i izvan redovnih proba čime se u društvu stvara poseban ugodaj.

Povodom nadolazećih blagdana, Vama i vašim obiteljima želim puno zdravlja, sreće i mira, te da Vam Nova 2006. godina donese puno uspjeha i zadovoljstva u životu i zajedničkom druženju.

Vaša, Asja Bajlo

Koncert u Šibeniku

U crkvi Sv.Frane, u Šibeniku 2.prosinca o.god., zbor je održao svoj predposljednji koncert za ovu godinu i kao stvari stoje, bio je to vrlo dobar koncert gdje je zbor pod vodstvom Jurice dao svoju najbolju izvedbu od kada on dirigira zborom. Pjevanje je teklo glatko sa dobro izradenom dinamikom i relativno dobrim tempom. Gradacije u glazbenoj frazi bile su dobre, izražajne i uvjerljive. Sve u svemu, jedan od boljih koncerata koje je zbor dao u zadnje vrijeme.

Presedan je i u tome da se po prvi put i klapa uključila u program koncerta što je svakako sam koncert učinilo drugačijim, a time i zanimljivijim za ovu priliku. Treba pridodati tome i Vojkovo, uvjerljivo kazivanje njegovih stihova "Kamena zikva", što je još više cijelu priredbu uzdiglo na jedan viši nivo. Ovo se pokazalo kao dobra forma za ovakve i slične koncerete pa bi se to i u buduće moglo koristiti kada se ukaže prilika. Jedina mana cijele večeri bila je ta što se nismo susreli sa pjevačima šibenskog "Kola" pa na večeri zajedno zapjevali, ali kao su mi rekli neki od njih, to ćemo nadoknaditi za njihovog posjeta Zadru u siječnju slijedeće godine.

I to je to. Nakon dugo vremena koliko je prošlo od posljednjeg koncerta u šibenskoj katedrali negdje krajem 80-tih i početkom 90-tih, ne sjećam se dobro, ovo je dakle drugo gostovanje u 15-16 godina, što je pre malo s obzirom na blizinu dvaju gradova.

Natjecanje zborova u Novigradu

38. Susret hrvatskih pjevačkih zborova u Novigradu
15. i 16.10.2005. ili 38. *Incontro dei complessi corali croati* sigurno je bio poseban ove godine. 11 zborova u natjecateljskom dijelu i dva gostujuća. Od ovih 11 zauzeli smo osmo mjesto što, budimo iskreni, i nije dobar rezultat bez obzira na to kako je tročlani žiri odlučivao. Jer kada zbor pjeva dobro tada ni najneskloniji sudački trojac ne može kontra činjenice da zbor dobro ili čak odlično zvuči.

A činjenica je da Zoranić u zadnje vrijeme i nema neki naročito kvalitetan zvuk ili kako bi to klapaši rekli—nema fuzije.(op.a) Navikli smo da se na državnim natjecanjima ili smotrama uvijek nalazimo negdje između prvih četiri-pet mesta , a što zadovoljava nekakvu našu taštinu, premda smatram da u pjevačkom djelu Zoranić stagnira već godinama, a u zadnje vrijeme čak i nazaduje.A tome je glavna krivnja , što je moje mišljenje, premali broj novih pjevača posebno mladih glasova kako u ženskom tako i u muškom dijelu zbora Zbor se presporo obnavlja i dolazak malog broja novih samo je kozmetičke prirode, a pravog zvukovnog poboljšanja, ustvari već dugo nema. A dirigenti Dolički i Šoša ne mogu izvoditi čuda, samo od zbora pokušati izvući najbolje. I to je to. Osmo mjesto. Doduše, mnogi zborovi nisu sudjelovali pa vjerovatno ovo i nije prava slika stanja , ali to može i značiti da smo mogli proći još neslavnije. U konačnici, susreli smo se sa kolegama i prijateljima iz drugih zborova i dijelova lijepo naše što je uvijek zadovoljstvo, ali bilo bi lijepo spojiti ugodno s korisnim, zar ne !? No, kako je Džapo rekao na povratku kući: “Vraćamo se i dogodine i osvetiti čemo se ! A tada je **sedmo** mjesto samo naše! ”

I onda se dogodi nešto zaista toliko posebno što je ne samo naš zbor, već i cijelo natjecanje učinilo nezaboravnim! A ključna osoba za to je naš Pave! Pave, legend! Dakle, to je bilo potpuno iznenadenje, a najviše za našeg Pavu koji nije mogao skriti suze radosnice. A nisu mogli i neki od nas. Najveće priznanje koje Hrvatski sabor kulture može dodijeliti nekom pjevaču. Naš dragi Pave apsolutno je zaslужio ovakovo priznanje i svi smo se osjećali odlično tada stoeći tamo na onim praktikablima gledajući kako Pave prima plaketu. Cijela se dvorana digla na noge i pljeskala! Izvanredno! Ponos je ono što smo svi osjećali tada, jer to je naš Pave i jest— ponos svih zoranićevaca.

...za Pavu i društvo mi dajemo sve...

Naš Pave dobiva priznanje
Hrvatskog sabora kulture

Pave, legend!

Vojko Svorcina i čakavska poezija

Njegove pjesme izviru iz čistoće njegove duše, tople su i iskrene, sjetne i nostalgične, a izričajem jednostavne, neposredne.

Poezija Vojka Svorcine sva je u znaku ljubavi prema čovjeku, zemlji, stvaranju, životu.

Josip Lisac

NAŠA PISMA

Zazvoni riva kad pisma se digne,
i buoduli čuju taj sklad i lipotu;
i ribar zastane ča lovi uligne
da se divi pismi, muoru, životu.

Jer pisma je naša ka cvit u pitoru,
tepla ko sunce ča ozijeblog grijе.
Ko tičji pijev u sutor, u zoru,
ko žijednu zemlju daž kad napije.

Dajte moha srcu - opet viče kopo
pivajte suncu, muoru i mociri;
i nek se preliva ka srebro, ka zloto,
jer pivate ljubavi, životu i viri.

Pisma nas nosi na krilima vitra,
daleko, visoko, put sunca, put nebesa;
i sve u nami ushićeno titra
ko lahor blagi lišće kad zatrijesa.

Sve draža, sve bliža u dušu nas dira,
prid rasprijelun some složu nan se nuote;
nek bude uvik ljubavi i mira,
nek pisma traje jedini nam živote.

ZIKVA

Moja gajeta moja je zikva,
kad se muore pini, kad je vali nosu.
Ko mati brižna kad podoji dite
i jo joj pijin iz pajuola rosu.

Svaka brukva i svaki mandir,
i krma i pruova to dio su mene,
kad umoran legnin u utrobu njenu,
od sunca sakriven, skuta njenih sjene.

Kad se jidro napne i lantina skrivi,
a zikvu moju marea kad riva,
ljubin je i grlin, ki put i zapivan
ko da je živa, ko da ni od driva.

A kad sunce zojde i zatvori škura,
i zvizde otvoru sva misecu vrota,
u banaci bijeloj slatki sanak snivan,
u gajeti mojuoj, u zikvi od zlota.

Uvijek su u Zoraniću postojali ljudi koji su na neki njima svojstven način bili posebni i svojom su posebnošću krasili društvo, izdizali ga iznad prosječnosti, jedostavno uljepšavali vrijeme provedeno u druženju i pjevanju. Vojko je jedan od njih. I kada nam vjerno govori svoje stihove i kada isto tako pjeva.

Ma, Vojko je zakon !!

GALERIJA

Cardiffrf UK, lipanj 2002

Zwickau, 27.5.'95

Vatikan, proljeće 2000

Budimpešta, 11.'88..

Čakovec, 2.7.'99.

Ošljak, 10.7.'99.

Ajde da vas vidim, lipi moji pjevači i pjevačice!

Zadatak je slijedeći: ove note dolje su dio kompozicije koju smo pjevali i koju bi trebali znati. Morate odgometnuti o kojoj se radi, tko ju je skladao i otkriti pripadajući tekst koji je za ovu priliku namjerno izbrisani. Naravno, rok za rješenje zadatka je ograničen do dolaska u hotel. Udržite snage, složite dionice, radite kako hoćete, samo dajte konačno rješenje. Svatko ima pravo na samo jedan pokušaj.

Maestro Dolički i Jurica, na njihovu žalost ne mogu sudjelovati u igri jer... zna se. Ova dvojica ne ni trebali došaptavati moguća rješenja, a drugi kako ih pamet i sluh uče.

Nagrade za ovu igru su u skladu sa finansijskim mogućnostima našeg Društva, što bi, dakle, izgledalo ovako:

- 1. nagrada:** Obilazak metropole u društvu vrsnih majstora zborskog pjevanja
 - 2. nagrada:** Besplatan ručak za 4 osobe u hotelu "Karlstadt" (piće plaćate sami)
 - 3. nagrada:** Čokolada s lješnjacima (ne mljeveni)
- Ostalima želim više sreće drugi put.

I još nešto ...

Nešto s ovom slikom nije u redu. Pronađite što.

Ako Vam je ova mala i ne vidite dobro, pogledajte na naslovnici, tamo ćete vidjeti bolje.

Slika je ista..

GODINU DANA KLAPE "PETAR ZORANIĆ"

Eto, dragi moji, pasala je godina prva. A je nan' guš! A krenuli smo onako da imamo što zpivat', a da nije uvik ono isto kada negdje sidnemo nakon koncerta zbara. Kako za svoj guš, tako i za guš onih koji vole poslušat' klapsku. I lipo je Vojko reka: " Ma je, vi'ćeš ka' se špina otvori " ! I tako jest. Ne možeš se baviti klapom, a da ne ideš stalno naprid. Pisma za pismom, pa tko cili rapertoar za jednu večer i više. U ovih godinu dana imali smo nekoliko nastupa. Prvi je bio onaj u našem prostoru 25.siječnja '05., zatim u HKK 15.04. gdje smo se po prvi put predstavili široj publici. A srce je tuklo ka' Ferrari bar 300 na uru! "Materin plać" - to smo pivali. "Odijens" nas je prihvatio izvrsno. A to

je bilo i prvi put da smo izašli pod imenom koje i danas sa ponosom nosimo. Jer, zvali smo se i "Klapa Petrova" na samom početku, ako se sjećate. I tako smo krenuli dalje. Slijedio je nastup na trgu Pet Bunara 16.06. na poziv Lions grupe zajedno s drugim klapama. Na prvoj smotri klapa u Viru 23.07. U crkvi Sv.Domenika 02.08. pjevali smo za Eko udrugu zadarske županije na njihov poziv, a na otvaranju i prezentaciji eko proizvoda i ekološki spravljanje hrane. Tu smo zaradili i naš prvi i jedini honorar - večeru. U Turnju 14.08. smotra klapa sa ostalim klapama i domaćinom KUD "Maslina". Bio je to odličan nastup gdje smo čak izlazili i na bis i to dva puta! Naš prvi bis! Naravno da smo bili i kod moje malenkosti na Ošljaku. Dočekala nas je kiša i sivo vrime, ali nas to nije sprječilo da uživamo u dobroj papici i pismi. Pjevali smo i u mjestu Kraj na otoku Pašmanu 05.07. u klaustru franjevačkog samostana Sv.Dujma u sklopu projekta "Glasi baštine" koji je imao direktni prijenos na radiju, a kasnije je izašao i DVD. Naš Vojko je tu govorio svoju čakavsku poeziju. Govorio je i gosp. Slavko Govorčin. Voditeljica večeri bila je Lejdi Orebić. I tako to.

Eto, to bi bilo uglavnom sve do sada. Naravno, i sada imamo dogovorene nastupe i to njih nekoliko. Prvi slijedeći je poseban jer će Vojko Svorcina imati svoju večer kazivanja stihova a koju ćemo, naravno, mi popratiti pjesmom. Dogoditi će se to u prostoru ateliera Benini. Dogovorenog za 23.11. Dva dana kasnije smo u Biogradu kao gosti KUD-a "Maslina" iz Turnja koji će proslaviti svojih 15 godina djelovanja. Uz nas pjevati će i klapa "Cantus" iz Sv.Filipa i Jakova, a koju vodi Tomislav Košta koji je u par navrata svirao orgulje sa zborom. Možda nastupimo i u Šibeniku 02.12., a sigurno pjevamo u "Arsenalu" 08.12. sa ostalim klapama koju organizira novoosnovana udruga voditelja klapa zadarske županije. Biti će to Božićni koncert. I eto, na kraju ću Vam navesti ljude koji predano rade ovih prvu godinu dana, one koji su bili, i nas koji sada činimo klapu. U prvom postavu klapa bili su basovi Marko Vidučić i Zdravko Glavan, baritoni Vojko Svorcina, Ivan Sturnela, Ivan Matešić i Jurica Šoša, u drugim tenorima Ante Valčić, Goran Košutić, Josip Ražov i Martin Kinda i prvi tenor Mihovil Valčić. Danas ni u klapi, a ni u zboru više ne pjevaju Ante Valčić i Goran Košutić. Voditelj klapa je Jurica Šoša koji pored svih drugih obaveza nalazi vremena i volje da vodi klapu.

I eto ga, lipi moji, to je u kratko protekla godina koju smo mi proslavili, naravno, na svoj način. Uz dobru spizu i pismu. A sve to kod Suzi i Zdravka u Petrčanima. (mislili smo neku škodu učiniti Pavi, ali smilovali smo se.) Klapa i dalje uporno radi te spremi ... →

pjesme za cijelovečernji koncert koji namjeravamo održati, nadamo se, negdje početkom proljeća. No, to su neka buduća vremena i o njima drugi put. Planova ne nedostaje i tako treba biti jer nas oni vode naprijed. Toliko o klapi za ovaj put, a novitade u nekom drugom broju. (Ako ga bude bilo!). Eto, toliko. Stojte dobro i veselo!

... "u poju seeeeeeeeee malaaaaaaaa..."

Chörführer i prvi.

FUN CLUB KLAPE "PETAR ZORANIĆ"

Vrlo je važno znati da klapa ima i svoj **fun club**. Silvia Romic i Ana Miočić glavne su članice i osnivačice ove vrijedne institucije. Gotovo da i nije bilo nastupa klape kojeg one nisu popratile! Silvia je zasluzna za sve novinske kolumne koje su izašle u Narodnom listu sa svih naših nastupa što u gradu, što izvan njega. Ana nas sve prati sa svojom "domaćom" i sve ide ko' podmazano. Cure naše, Bog Vas blagoslovio!!

KLAPA IMA I SVOJU INTERNET STRANICU.

Na najposjećenijem i najvažnijem klapskom portalu u hrvata i naša klapa ima svoje mjesto. Otidite na www.petar.naklapskinacin.com !!!

Klapa ima i svoj prepoznatljivi vizualni način komunikacije, tj. pozdravljanja ili nešto sasvim suprotno ovisno o kontekstu i situaciji. U ovom slučaju ova dva mladića, sve vas lijepo pozdravljaju.

Klapa u Biogradu. Na 15-toj obljetnici KUD-a "Maslina" iz Turnja pjevala je i klapa "Petar Zoranić" kao gost na koncertu održanog u Biogradskom kinu u organizaciji domaćina. Klapa je pjevala u dva navrata, a na kraju koncerta zajedno sa domaćinom i drugim gostima, klapom "Cantus" iz Sv.Filipa i Jakova, otpjevala zajedničku pjesmu. (25.11.2005.)

Atelier Benini - 23.11.2005. u prostoru ateliera Benini, Vojko Svorcina po prvi je put govorio svoje čakavске stihove uz vokalnu pratnju klape "Petar Zoranić". Uvodnu riječ kazivao je Milan Miočić Stošić na čiju je inicijativu cijela ova večer i realizirana. U to malom i skućenom, ali i veoma intimnom prostoru, Vojko je govorio *Kamenu zikvu, Baul, Kočeta, Moj tovar, Sv.Stošiju,...* i ostalu svoju poeziju pisano još od njegovih, kako je sam rekao, srednjoškolskih dana. Večeri su prisustvovali i još neki pjesnici ovoga kraja kao Ante Toni Valčić, Dr.

Perović, Joso Špralja i drugi, a Vojko je oduševio svojom vjernom interpretacijom stihova pisanih na njegovom ugljanskom dijalektu. Prostor ateliera bio je ispunjen u cijelosti, a na kraju večeri slijedio je i mali domjenak uz izvrsne masline, smokve, vino i rakiju.

Džapin kantun - Zašto (ne)volim Zoranić

Džapo je osoba koju iznimno cijenim i poštujem. Kao suvlasnika (uz moju malenkost), u budućnosti, privatnog društva "Zoranić". Jer plan je, da nas dvojica mijenjamo i unaprijedimo društvo uvodeći ga u novo vrijeme prateći hrvatske trendove oko privatizacije. I pjevanje, kakvo god ono bilo, mora biti ponajprije profitabilno. Kako to u lijepoj našoj biva, "Zoranić" ćemo kupiti za 1 kunu, od njega napraviti giganta, a zatim ga prodati dio po dio, tako da zarada bude što veća. Ako nekim slučajem to ne bude išlo po planu, uvijek ga možemo prodati u nekoj antikvarnici jer u zbroju godina zasigurno smo najstariji zbor u hrvata, a to

uvijek ima cijenu. Jer, zamislite da sada dodu mladi ljudi i to oni sa sluhom, pa da pokvare sve ono što smo godinama stvarali. To bi bilo ravno samoubojstvu! Bilo bi upitno i ono planirano sedmo mjesto slijedeće godine na natjecanju! Ne, mi to ne želimo, jer smo teškom mukom stvarali ovu reputaciju i ni u kom slučaju ne smijemo to ugroziti! Ne želimo biti pod teškim teretom prvih i drugih mjesta na natjecanjima, već opušteno dolaziti i odlaziti bez neroze i suvišnih polemika. Zar to nije divno?! A Džapo kao idejni tvorac i vodilja sa svojim briljantnim vizijama siguran je put u uspješnu budućnost i egzistenciju društva. Uvijek su postojale osobe koje su znale kako voditi i provesti ljudе kroz sve nedače i izazove, pritom ne štedeći sebe. Vožd je stigao!

Ovogodišnje izdanje Martinja proteklo je u znaku mjerenja što količine i dužine, to veličine i težine. Radi se , naravno, o vinu i kobasicama te svekoliko spizi koja se našla na stolovima. I više nego li odličan povod za još jedno "druženje" (nevin izraz za tulumarenje pjevača). Glazba, ples i još plesa, sviranje i pjevanje, svega je bilo što i nije neka novina za zoranićevce, ali policija jest. U neku nepoznatu uru dodoče drugovi u plavom i kako dodoče tako još brže otidoše u noć. Klipata, klapata... Naš Milan je sve to diplomatski odradio kako on to zna i umije i cijela ta priča nije trajala duže od minute. Htio sam reći slijedeće, kao konkluziju : Nikada, od kada sam ja u zboru, a tome je skoro 20 godina, nije se dogodilo da dolazila kako milicija tako ni policija. No, za sve postoji prvi put. I toliko o tome.

Martinje je i ove godine okupilo našto mladu "radnu snagu" društva i lijepo se zabavilo. 20-tak pjevača i jedna supruga kvalitetno su potrošili jednu večer u godini na izmaku. A za sve postoje i dokazni materijali u digitalnom obliku. Jednostavno uputite zoranićovo računalo u rad zatim dvoklik na RADNI(E:) / Zoranić photo i stigli ste na odredište. Eto, do slijedećeg martinja poteći će još mnogo vina (i svega ostalog) a vi stojte dobro i veselo. I pazite kako vozite!

Dva Martina...

11.11.2005

*Vremenski podsjetnik
U Tribunjtu 17.lipnja 2005.*

Kod našeg prijatelja ...

ZORANIĆ

E-mail redakcije: valcic_mihovil@net.hr

Glavni urednik: Chörführer

Pomoćnici glavnog : Sitni noćni sati

Izvršni urednik : Malo Adrian, malo Lara
Stalni suradnici : Crna kava, sendvič,
komarci, vrući čaj, loša rasvjeta, dobra
glazba i još ponešto

Vanjski suradnik : žena mog života (nije
mama)

Lektura i redaktura : žena mog života
(opet nije mama)

Računalna obrada : pogledaj pod glavni
urednik

Fotografije : osobna arhiva

Naslovница : sam svoj majstor d.o.o.

Marketing : ja

Grafički dizajner : ope' ja

Direktor : naravno ja !

Sponzori : ...nemojte zvati, mi ćemo
zvati vas...

Izdavač : ...valjda će netko...

Preplata : u plavoj koverti

Dozvoljeno je čitanje na glas, korištenje
kao zamjenskog papira, umotavanje
sendviča, a poslije duhana,
konstruktivna kritika, podmićivanje
glavnog urednika, fatureta,
umnožavanje i prenošenje sadržaja.
Sva prava zadržana (negdja na pola
puta između..)

Izlazi : kad ja 'oo'

HPGD "Zoranić"

Poljana Petra Zoranića 1

23000 Zadar

e-mail: info@hpgd-zoranic.hr

Tel: 023/212-716

Fax: 023/212-716

Dobro je sjetiti se...

LONDON

Lipanj, 2002.